

Reidar Nónfjall, stjóri á Strandferðsluni:

Brúkarin frammalaga í myndini

Svínoyingar og fugloyingar mugu bíða eitt sindur enn, áðrenn greiða fæst á, um teir fáa eitt nýtt skip ella um eitt brúkt verður keypt til farleiðina

TURID KJØLBRO

Leygardagin samtykti løgtingið eykajáttanarlógina fyri 1998. Har eru 300.000 krónur játtaðar til at kanna møguleikarnar á farleiðini til eystastu bygdirnar í Føroyum, Svínø og Fugloy.

Einki ítøkiligt til eina loysn á farleiðini til Svínø og Fugloyar liggur á borðinum í løtuni.

– Upphæddin, sum er sett av á figgarlógini í ár, verður brúkt til at kanna tørvin á farleiðini út frá brúkarans eygum, Strandferðsluni, Klassanum, Skipaefirlitinum, og Landsstýrinum, sum í síðstu atløgu er tað, ið skal figgja farleiðina. Tað er ein floktur próss, tí so nógva atlit skulu takast. Hvør er tørvurin í løtuni og hvørjir møguleikar liggja á farleiðini. Út frá hesum víðurskiptum verður mettt, um vit skulu keypa eitt skip ella um eitt nýtt skal byggjast, sigur Reidar Nónfjall, stjóri á Strandferðsluni.

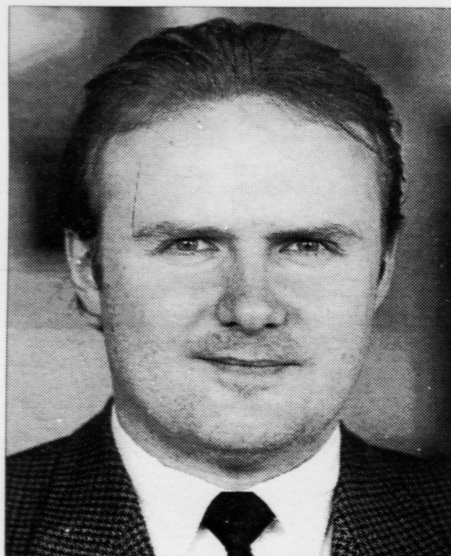
At Strandferðslan kannar

tørvin á leiðini út frá brúkarans eygum merkir heilt ítøkiliga tað, at fólk í Svínø og Fugloy verða tikin upp á ráð. Sum dømi um hetta visir stjórin á Strandferðsluni á, at stovnurin skipaði fyri einum kunnandi fundi seinasta leygardag í Ungmannafelagshúsinum á Sandi um nýggja skipið, ið ætlanin er at byggja til farleiðina Skopun-Gomlurætt-Hestoy. Á fundinum tóku bygðaráð, fyrirkurur í oynni og onnur lut og á henda hátt verður stovnurin betri greiddur yvir tørvin og hugsanirnar á økinum.

– Tað er greitt, at vit virða tørvin hjá fólkinum á økinum, tí eru brúkararnir glaðir fyri loysnina, eru vit glað. Og tað má vera gongda leiðin, sigur Reidar Nónfjall.

Stjórin á Strandferðsluni víðgongur, at tað er ógvuliga trupult at finna eitt skip, ið hóska inn í farleiðina til eystastu bygdirnar.

– Frægasta loysnin er oftast at byggja eitt nýtt skip,



Reidar Nónfjall

Stórar uppgávur

Strandferðslan hevur nógvar stórar uppgávur fyri framman. Tað er ein sannroynd, at øll skipini hjá Strandferðsluni eru gomul og í løtuni arbeiðir Vinnu-málastýrið í Landsstýrinum við at gera eina heildarættan fyri alt samferðslukervið. Viðvíkjandi kanningin av farleiðini til Svínø og

Fugloyar verður helst ein arbeiðsbólkur settur, sum skal savna allar upplýsingar inn, ið skulu nýtast í fyrirreikingararbeiðinum. Nær farið verður undir arbeiðið vil Reidar Nónfjall einki siga um í løtuni.

– Vit fara í øllum førum frá okkara síðu at gera alt fyri, at ein loysn verður funnin á farleiðini til Svínø og Fugloyar, sum nøktar tørvin langt inn í framtíðina.

tí tá veit man, hvat man hevur og umvælingarnar eru ongar. Men tað verður altíð ein spurningur um kostnað. Fyri upphæddina, løgtingið hevur sett av, skulu vit meta, hvør tørvurin er, sigur Reidar Nónfjall.

Másin og Súlan

Másin hevur røkt farleiðina úr Hvannasundi til Svínø og Fugloyar nærum alla tíðina síðani 1959, tá skipið varð bygt. Tíðin er nú farin frá skipinum, tí hann nøktar hvørki fólka- ella farmaflutningin longur. Farleiðin hevur fleiri ferðir verið á borðinum hjá landsins myndugleikum og vent, – tann seinasta ætlanin var at longja skipið við nokrum metrum. Tað arbeiðið varð mettt at kosta 5 milliónir krónur, men er nú slept, tí Skipaefirlitið hevur sytt at loyva tí.

Í løtuni røkir Súlan farleiðina til Svínø og Fugloyar, men hon skal aftur í sigling til Mykinesar 1. mai. Tá er umvælingararbeiðið á Másanum á skipasmíðjuni í Vági væntandi löggt. Nýggjar el-innleggjar og aðrar ábøtur verða gjørdar.



Samkenslurit til minnis um manningina á Sjóborgini av Strøndum

Ofta tykist at sorgarleikir henda upp undir høgtíðir. Fólk í bestu árum verða bráðliga tikin úr teirra lívsyrki; lívsstrongurin verður kvettur av.

Hetta gjørdist at enda greitt eftir leitingina seinastu dagarnar, at eingin av manningini á Sjóborgini, ið fírst út fyri Mýlingi í farnu viku, bar boð aftur í bý.

Hetta er ein stórusmeitur fyri Stranda bygð, sum hevur fostrað mangan dugnaliga sjómannin. Menn, ið lögdu alla orku í við stríð og strev at troyta havið fyri síðan at koma heim við góðum fong. Hetta var teirra æra, hetta var teirra mið.

Slikir menn byggja land, eru bygdini ein stoltleiki og komandi ættarliði ein fyrimynd. Teir lögdu nógva fyrri og firnaðust ikki fyrri at troyta Guds gávur við úthavssins stendur.

Í hesi sorgarløtu leita tankarnir til tey avvarðandi, til einkjur, foreldur, systkin og børn og til bygðarfólkið á Strøndum, ið misti sínar menn og synir.

Vegna Føroya landsstýri og alt Føroya fólk vil eg við hesum vísa øllum avvarðandi av manningini á Sjóborgini djúpastu samkenslu í stóra sakni tykkara og lýsa frið yvir minnið um hesar, sum havið tók.

Harrin styrki tykkum í stóru sorg tykkara.

Føroya landsstýri, 6. apríl 1998
Edmund Joensen, lögmaður

Halgað minninum um teir sum fórust við SJÓBORGINI

Men vit vilja ikki, brøður, at tit skulu vera óvitandi viðvíkjandi teimum, sum sovna burtur, fyrri at tit ikki skulu syrgja eins og hinir, sum ikki hava vón.

Tí at um vit trúgva tí, at Jesus er deyður og risin upp, tá skal Gud eisini somuleiðis við Jesu leida tey fram, sum sovnað eru burtur, saman við honum.

1. Tess 4,13-14.

Sorgartám um fjørðin hongur, óttin bleiv til sorg og sú, vónin ei man trívast longur, sjálvt tann síðsta slóknar út.

Hvat man kvírran okkum vilja, larminum vit trívast við, ongantíð vit kunnu skilja, ógávan skal elva frið.

Sterkir kappar lögdu lunnar, lívið spratt av kærleiks rót, lagnan ikki øllum unnar, aftur stevna heimi mót.

Fiskafongur, góður verði, føroyingsins livibreyð, fylti okkum mangt eitt kerði, elvdi manga svára neyð.

Barnið trygt í móðurfangi, ælist upp til rættan mann, onkuntíð skal bíða leingi, áðrenn síðsta vónin svann.

Lyftir høvdið mamman aftur, barnsins eyga gløgt man sjá, pilturin tá gerst so lættur, út á havið kennir trá.

Himnafaðir høgt tú lítur yvir hesa neyðars tjóð, eisini tá brotið brýtur, vermir okkum andans glóð.

Tú aleina nú kann troysta, har í sorgin rakti næint, sálina so illa kroysta, leiða aftur inn á beint.

Teir tú tókst í bestu árum, fjálgst inn í tín fadirlavn, úti har á havsins bárum, goym teir gott í Himnahavn.

Teir vit aftur skulu síggja einaferð í Himnahøll, klæddir tá í búnan nýggja, syngjandi í kóri øll.

SPG.

Sorgarkvøða

Feigdarboð til bygda bórust teir við Sjóborgini allir fórust, sigldu inn móti Eidsflögu, tað var hamuliga sjógvað.

Náttarmyrkrið yvir Strendur legðist, Sjóborgin ei komin var til landa, millum túna menn og konur ganga, hyggjandi móti Raktanga.

Sjóborgin skuldi haðan komið undan, ljósar dagar nýggjar vónir gevur, men deyðin ei um nætur svecur, hann altíð síni offur krevur.

Gráherd kvinna starandi hyggur, eingin bátur við Toftri liggur, skal eg einaferð enn á ellisárum vætast við svárum sorgartárum.

Ungar kvinnur við smáum børnum signaðar við Harrans gávum, bugv tit settu her í bestu árum, nú andlit fjalist í sorg og tárum.

Skip og bátar hava leitað víða, svárt tað er hjá avvarðandi at bíða, myrkríð aftur sigur yvir Strendur, Sjóborgin í bygdarmiðni stendur.

Tökk, kær bygdarsynir fimm í tali, so lögdust nøvn til minnisvarða, har faðir brøður sonur standa, teir komu heldur ikki til landa.

Her orð og ljóð ei kunnu grøða tey hjørtu, sum innanveggja gráta, páskaboðskapur kann tykkum grøða, í deyðans landi hjørtu bløða.

Páskasól yvir oyggjar okkar roðar, og okkum lívsins boðskap boðar, her grøv og bylgja skilja vinir sundur, lat okkum í tær kenna lívsins undur.

M. D. O.
Strendur